

Žiri u sastavu:

prof. dr Stanko Crnobrnja, televizijski i filmski reditelj, predsednik Žirija

doc. dr Romana Bošković, dipl. inž. arh.

Ana Mihailović, dipl. inž. arh.

Zoran L Pantelić, dipl. inž. arh.

Dragana Ćosić, novinar

Pre nego što objavi dobitnika nagrade Ranko Radović, u oblasti multimedije, za 2016. godinu, žiri želi da istakne dva rada koja su bila u konkurenciji:

Prvo, to je izložba 'Staroplaninsko selo Gostuša' koja je održana u Nišu, oktobra 2016. Autori su Elena Vasić petrović i Zavod za zaštitu spomenika kulture Niš. Izložba je deo projekta: 'Studija zaštite sela Gostuša u opštini Pirot'.

Projekat je nagrađen Gran Pri nagradom Evropske Unije i Evropa Nostra nagradom 2016.

Žiri je sa pažnjom i interesovanjem zaključio da je ovo jedinstven projekat od izuzetnog značaja za struku i održanje zaštite nasleđa kulture i kao takav vredan dalje pažnje struke i javnosti.

Tradicionalno narodno graditeljstvo, sa lokalnim karakteristikama, koje se održalo kao celina je retkost u Srbiji, a studija zaštite služi ne samo unapređenju graditeljskog nasleđa, već kao primer za dalji rad struke na istraživanju, očuvanju i podizanju tradicionalnog kulturnog identiteta. Ovo je prilika da se podsetimo da je Ranko Radović narodnog graditelja stavljao u isti plan sa arhitektima, u smislu graditeljske mudrosti i humane dimenzije koja stvara tradiciju.

Drugo, žiri izdvaja i multimedijalnu izložbu Grad u sobi, autorki Dalie Dukanac i Ivane Jelić, čiji je rad 'Beograd u sobi' predstavljen prvi put na Praškom kvadrijenalu 2015 u okviru nastupa Srbije (kustos Mia David) i nagrađen Zlatnom medaljom za pokretanje dijaloga. Nakon prikazivanja na festivalu urbanih praksi *Urbanize* u Beču 2015. godine 'Beč u sobi', internacionalnom festivalu *Sarajevska zima* 'Sarajevo u sobi' u Sarajevu 2016, rad je izveden i na 21. Internacionalnom trijenalu u Milanu 2016.

Kako same autorke kažu, proces prikazivanja gradskih scenarija u jednoj sobi nije politička novost. Ono što jeste novo i predstavlja vrednost ovog interdisciplinarnog projekta jeste ukazivanje na važnost građanskog aktivizma i podsticanje pojedinca da postane akter u kreiranju javnog gradskog prostora.

Video instalacija, interaktivnog karaktera, na neposredan i nepretenciozan način poziva posetioce da spontano reaguju i *uključ*e se u stvaranje zajedničke slike grada. Istovremeno, pojednostavljivanjem čina delovanja posetioca, kao arhitekta i kao građanina, i svođenjem participacije na prostorni okvir jedne sobe, podvlači se stvarna nemoć pojedinca da, u okviru političkog konteksta u kome živi, utiče na kreiranje javnog gradskog prostora.

Njazad, žiri je odlučio da nagradu Ranko Radović, u kategoriji multimedijalne prezentacije, za 2016. godinu, dodeli Dušanu Đorđeviću za delo SIV:VREMENSKA KAPSULA, započetom 2013. godine a završenom sredinom 2016. godine. Ovo je obiman projekat koji čine izložba fotografija enterijera sa pratećim materijalom i dve knjige – prva pod nazivom “SIV Palata federacije” i druga, “SIV vremenska kapsula”.

Dušan Đorđević je rođen 1966. Studirao je na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, odsek za fotografiju, filmsku i tv kameru. Profesionalno iskustvo je stekao u Kopenhagenu. Radio je kao urednik fotografije u brojnim magazinima u zemlji i inostranstvu. Dugogodišnji je fotograf pozorišta Atelje 212. Umetničku karijeru stiče izlozbama, fotomonografijama i projektima iz sfere fotografije.

Njegov rad se, u ovogodišnjoj konkurenciji za nagradu Ranko Radović, izdvojio posebnim i retkim kvalitetima. On je, vizuelnim sredstvima, prvenstveno vrhunskom fotografijom, pristupio otkrivanju spektakularnog objekta koji je, sam po sebi, vrhunsko arhitektonsko i umetničko delo. Istovremeno, taj objekat, a radi se o zgradi SIV poznatoj kao palata Jugoslavija, jeste i jedinstvena vremenska kapsula čiji je sadržaj, skoro u celosti, očuvan u stanju kakvom je i nastao 1962. godine.

U svom vizuelnom otkrivanju ovog, za većinu publike nepoznatog zdanja, Dušan Đorđević je primenio izuzetno istančan, multimedijalan, postupak analize. Nalik na postupak koji je upravo i Ranko Radović primenjivao u svojim legendarnim TV serijama koje je nazvao ‘Antologija kuća’.

Krećući se kroz unutrašnjost jedne 'kuće', zapravo jednog grandioznog arhitektonskog dela, Đorđević stvara sopstvenu antologiju prizora koji, u fascinantnoj progresiji, vode gledaoca/čitaoca/korisnika ne samo nazad u vreme već i u prostor koji je, po svojoj konstrukciji, stoprocentno multimedijalan a, po svojoj ideji i dejstvu, vrhunska primenjena umetnost.

Elegantno, ali snažno, Đorđević svojim preciznim i estetski perfektnim kadriranjem, otkriva arhitekturu koja se, u izvanrednom primeru totalnog dizajna, potpuno transformiše u vrhunsku likovnu umetnost tako što vrhovnu likovnu umetnost postavlja u sam centar i u svaki santimetar ogromnog, reprezentativnog, naizgled beskonačnog prostora.

Kretanje gledaoca kroz Đorđevićevu vremensku kapsulu je kretanje kroz do tada neviđen svet u kome svaki naredni prizor iznenađuje, uzbuđuje, oduševljava. Taj kinetički naboj koji se stvara nizanjem statičnih slika, i ta dramaturgija apsolutne osmišljenosti u kojoj mnoštvo medija koegzistira u savršenoj harmoniji, u Đorđevićevoj vremenskoj kapsuli perfektno odražava misao velikog fotografa Anselmusa Adamsa koji piše: 'Kada mi kažu - pa nema ljudi u ovim fotografijama ja odgovaram: uvek postoji dvoje ljudi-umetnik i gledalac.'

U Đorđevićevoj vremenskoj kapsuli, ta interakcija između umetnika i publike je, istovremeno, i interakcija sa danas zaboravljenim vrhunskim stvaraocima, umetnicima i njihovim delima koja, netaknuta traju u palati Jugoslavija. U toj interakciji otvara se put, za mnoge i emotivan, koji vodi ka shvatanju jedne složenije, meta naracije, i jedne ideologije primenjene umetnosti koja, viđena u ovoj kapsuli, jeste bila znatno ispred svog sopstvenog, ali i ispred sadašnjeg vremena. A upravo Đorđevićeva kapsula dokazuje da je ta ideologija, kada je izvorno sačuvana i inteligentno interpretirana, dovoljno jaka da traje i za sva vremena.

Ali, kako je to rekao još jedan veliki fotograf, Eliot Ervit, 'cela poenta pravljenja fotografija jeste da stvari ne morate da objašnjavate rečima.'

Čestitamo ovogodišnjem dobitniku nagrade Ranko Radović sa molbom da nam se obrati svojim slavljeničkim rečima.